



**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Concilium Ephesinum generale tertium.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

catum fuit, ejuſque legati eidem præſederunt. Iique & reliqui Epifcopi litteris datis eum rogârunt, ut Concilii ſententiam ſuâ auctoritate firmaret. Quod & fecit. Et idem teſtatur eſt in Epift. ad Alexandrinos, iis de reſtitutione S. Athanaſii gratulans. Lege hæc fuſius in actis Concilii.

*Concilium I. Conſtantinopolitanum
vulgò ſecundum generale dictum.*

HAbitum hoc Anno 381. ei interfuere centum & quinquaginta Communionis Catholicæ Epifcopi. Hi omnia Nicænae Synodus decreta firmant, & anathematizant hæreſes Arianorum Semi-Arianorum contra Dei filium vel Spiritum ſanctum. Can. 3tio habentur hæc formalia: *Conſtantinopolitanae civitatis Epifcopum habere oportet primatus honorem poſt Romanum Pontificem, propterea quòd ſit nova Roma.* Hoc concilium per hoc valorem œcumenici accepit, quòd ejus fidei definitionem Damaluſus Papa comprobavit. Ut legere eſt fuſius in actis.

Concilium Ephelinum generale tertium:

HAbitum Anno 431. ei interfuere univerſim Epifcopi plures quàm ducenti, qui ſubſcripſere condemnationi Neſtorii, & ſententiam die poſt finitum conſilium miſerunt Neſtorio, quæ ſic incipit: *Sancta Synodus per gratiam Dei congregata Neſtorio novo juda.*
Con-

Concilium hoc jure optimo inter œcumenicas Synodos legitimè indictas & approbatas semper numeratum est. Nam fuit Episcoporum ex regnis omnibus conventu celebratum, & Cælestini Romani Pontificis autoritate coactum, Dein quæ de recta fide adversus Nestorium sanxit, ab eodem Cælestino non approbata modo sed præscripta etiam fuerunt. Quia ante hoc concilium Cælestinus Papa post Cyrilli & Nestorii litteras ac libellos acceptos Romanam Synodum habuit, in qua sententiam tulit, quam S. Cyrillo mandavit exequendam, eumque huic Ephesino concilio suo nomine præesse iussit. Misit præterea tres Romæ legatos, qui eodem anno venere Ephesum 10. Julii. Inter quos Philippus Presbyter Sess. 3tiâ, ut in actis Conc. videre est, sic Partes affatus est. *Nulli dubium est, quod S. Petrus Apostolorum Princeps & Caput fideique columna, & Ecclesia Catholica fundamentum, à Domino nostro JESU Christo claves regni accepit, solvendi que ac ligandi peccata potestas ipsi data est. Qui ad hoc usque tempus, & semper in suis successoribus vivit, & iudicium exercet. Huius itaque secundum ordinem successoris locum tenens S. Papa noster Cælestinus nos ipsius præsentiam suppletes ad hanc Synodum misit &c.* Præterea autem ante adventum horum legatorum actis in Synodo hac & examinatis, legati hi tres subscripsere iis, & damnationi Nestorii, quam Cyrillus misit Imperatoribus. Episcopi autem varii Orientales, qui prius in concilio abulo Nestorio adhæserant. Videntur

tes Pontificiam Concilii Ephesini confirmationem tandem id recipiunt, Nestorium anathematizant, & de his certiores faciunt Sixtum Papam.

Concilium Chalcedonense generale quartum.

Habitum Anno Christi 451. ei interfuerunt quingenti & viginti Episcopi. Sub ejus initium ita fari orsus est Paschasinus Episcopus & Vicarius Sedis Apostolicæ. *Beatissimi atque Apostolici Viri. Pape urbis Rome, qui est caput omnium Ecclesiarum, precepta habemus præ manibus &c.* Et postquam Act. 1. Dioscoro objecta fuere sequentia: *Synodum ausus est facere sine autoritate Sedis Apostolicæ, quod nunquam licuit, nunquam factum est. Cum Ecclesiasticus Canon prohibeat, ne absque Romani Pontificis autoritate in Ecclesia decreta sancirentur, &c.* In tertia Sessione Dioscorus condemnatus & depositus est. Plura vide in Actis hujus Conc. memoranda inter cætera sunt verba sequentia in secunda sessione. Amplissimus Magistratus, qui Cæsaris loco aderat, decreta Concilii & Patrum percepturus, *scire vos volumus, ajunt, quia tam piissimus orbis Dominus (Imperator) quam nos, Catholicam fidem à Sanctis 318. (in Conc. Nicæno) & Sanctis 150. [in Conc. Constantinop. 1.] nec non etiam à cæteris sanctis Patribus traditam custodimus, & secundum ipsam credimus, &c.* Utinam semper taliter locuti fuissent & sensissent Principes & sæculares Magi-

stratus